

det var udarbejdet efter Nytaarsferien, ikke at tilfredsstille vore Synspunkter, og vi blev saa opfordret til skriftlig at fremsætte vore Synsmaader, som — dette maa jeg fastholde og gentage — er de samme, som hele Tiden er gjort gældende fra vor Side.

Erhvervsministeren (Stawning): Jeg skal i Anledning af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Bemærkninger til mig sige, at jeg selvfølgelig beklager, om jeg skulde have givet Udtryk for en forkert Bedømmelse af de konservative Medlemmers Indsats i denne Sag. Men det efter min Mening faktiske er, at det Spørgsmaal, som de ærede Medlemmer har ønsket stillet, er overflødigt og retteligt burde stilles til Socialministeriet, at dette er sket, og at Ministeriet har besvaret Spørgsmaalet.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skal jeg blot bemærke, at selv om det er saa, som det ærede Medlem siger, at der er ikke mange Stater, der har gennemført disse Bestemmelser, kan dette dog ikke være noget Paaskud for Danmark til at undlade at gennemføre dem. Enten er man Deltager i en international Lovgivningsbestræbelse, eller lader man være med at være det. Men det at være med til baade under den ene og den anden Regering at lægge et Lovgivningsstof til Rette som det, der her er Tale om, og derefter, naar Sagerne skal gennemføres i Landenes Rigsdage, at gaa imod det, er en Handling, som fortjener de skarpeste Ord i sin Bedømmelse. Naar det ærede Medlem siger, at det, der efter hans Mening er det betænkelige, er, at Lønarbejderne skal have 24 Timers Frihed i een Køre, maa jeg spørge det ærede Medlem, om han virkelig synes, at dette er for meget. Naar de har ofret 6 Dage og Nætter i Fabrikkens Tjeneste, synes det ærede Medlem saa, det er for meget, at de faar en Nat og en Dag fri til egen Anvendelse dels til at sove i, dels til at glæde sig i, som de nu maatte finde Anledning til det? Jeg kan i hvert Fald ikke erkende, at 24 Timer i een Køre er for meget. Der er vist adskillige her i Samfundet, der ikke nøjes med 24 Timer i een Køre i Fritid om Ugen eller i en endnu kortere Periode.

Knud Kristensen: Det lader til, at den højtærede Erhvervsminister har lidt vanskeligt ved at forstaa Tankegangen i mine Betragtninger. Jeg har aldeles ikke givet Udtryk for den Opfattelse, at 24 Timer var for meget. Det virkelige Forhold er, at der er Virksomheder og Arbejdere, som i Stedet

for 24 Timer i een Køre ønsker 12 Timer 2 Gange, og det er det, man vil forhindre. Man vil forbyde Virksomheder, hvor baade Arbejderne og Arbejdsgiverne ser deres Fordel ved det, at lægge deres Hviletid paa en anden Maade.

Maa jeg saa i Anledning af Udtalelserne om international Virksomhed sige, at jeg har rigtignok forstaaet det saadan, at den internationale Virksomhed skulde have en bestemt Hensigt, og at denne bestemte Hensigt i dette Tilfælde var at skabe ensartede Regler. Men naar det saa viser sig, at Gennemførelsen af et Lovforslag fører i modsat Retning, naar Forholdene ligger saaledes, at man derved kun naar til større Uensartethed mellem de forskellige Landes Lovgivning i Stedet for mere Ensartethed, saa bør man dog ikke gaa til at gennemføre et saadant Lovforslag. Det bør dog ikke være det Maal, man vil naa, blot at faa internationale Regler gennemført, hvad de saa end fører til, det tror jeg dog, de fleste vil indrømme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 66 Stemmer mod 38.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6021).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 65 Stemmer mod 38.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.